

اخبار	
والیبال ایران در جایگاه چهاردهم	
سامورایی‌ها در صدر جدول	
	
تیم ملی والیبال ایران پس از پایان هفته دوم با دو پیروزی برابر کوبا و آرژانتین و ۶ شکست در جایگاه چهاردهم	
به گزارش مهر، هفته دوم رقابت‌های لیگ ملت‌های ۲۰۲۶ والیبال با سه شکست و یک پیروزی برای ایران به پایان رسید. ملی‌پوشان والیبال مقابل تیم‌های فرانسه، آمریکا و ژاپن شکست خوردند و در آخرین بازی مقابل کوبا به پیروزی رسیدند و از خطر سقوط در لیگ ملت‌ها نجات پیدا کردند. تیم ملی والیبال ایران پس از پیروزی برابر کوبا، در رنکنیک رده‌بندی لیگ ملت‌ها صعود کرد و در جایگاه چهاردهم قرار گرفت. پیش از پیروزی برابر کوبا، ایران در جایگاه شانزدهم قرار داشت و با این پیروزی دو پله صعود کرد. شاگردان پیاتزا در هفته اول رقابت‌های لیگ ملت‌های والیبال برابر تیم‌های برزیل، بلژیک، بلغارستان شکست خورد و تنها مقابل آرژانتین پیروز شد. تیم ملی والیبال از ۸ بازی در لیگ ملت‌ها تاکنون دو پیروزی به دست آورده است.	
بحران در فوتبال کره جنوبی	
باز شدن پای دولت به دلایل حذف تیم ملی فوتبال و استعفای سرمربی!	
	
رئیس دولت کره جنوبی خواستار بررسی دلایل حذف تیم ملی فوتبال این کشور از رقابت‌های جام جهانی ۲۰۲۶ شد.	
به گزارش مهر، «لی چه میونگ» از وزارت فرهنگ، ورزش و گردشگری خواسته است تا بررسی کاملی درباره تمام تخلفات و بی‌نظمی‌هایی انجام دهد که منابع از صعود تیم ملی کره‌جنوبی به مرحله بعدی جام جهانی شده‌اند.	
این حذف به یک بحران بزرگ تبدیل شده است. تیم ملی کره‌جنوبی که در نخستین بازی خود با یک بازگشت هیجان‌انگیز مقابل تیم ملی جمهوری چک به پیروزی رسیده بود، در دو دیدار بعدی عملکردی بسیار ضعیف از خود نشان داد و در نهایت هم حذف شد و هم سرمربی تیم از سمت خود برکنار گردید.	
یک روز پس از مشخص شدن تیم‌های صعودکننده به مرحله یک‌شانزدهم نهایی که در میان آن‌ها نام کره‌جنوبی دیده نمی‌شود رئیس‌جمهور این کشور از وزارت فرهنگ، ورزش و گردشگری درخواست کرد تحقیقات گسترده‌ای انجام دهد تا مشکلات و اشتباهاتی که منجر به این حذف سنگین شده‌اند، مشخص شوند. پس از شکست برابر آفریقای جنوبی، دولت پیش‌تر نیز به‌شدت از فدراسیون فوتبال کره‌جنوبی (KFA) انتقاد کرده بود. اکنون قرار است تمام خطاهای سازمانی و اجرایی این پروژه بررسی و روشن شود. لی چه میونگ گفت: با توجه به اینکه از منابع مالی حمایت‌دهندگان و حمایت‌های دولتی برای حضور در جام جهانی استفاده می‌شود، از وزارت فرهنگ، ورزش و گردشگری می‌خواهم به‌طور کامل شرایط این اتفاق را بررسی کند، دلایل آن را تحلیل کرده و راهکارهای جامعی برای جلوگیری از تکرار آن ارائه دهد و اصلاحات لازم را انجام دهد.» او همچنین تأکید کرد که از روندی که تیم ملی طی کرده «کاملاً شگفت‌زده و متعجب» شده است.	
مدتی بود که بازگشت هوونگ مینگ - بو به سمت سرمربیگری تیم ملی کره‌جنوبی در داخل این کشور بحث‌برانگیز شده بود. این مربی ۵۷ ساله پیش‌تر نیز هدایت تیم ملی را بر عهده داشت، اما آن دوره چندان موفق نبود. پس از حذف از جام جهانی ۲۰۲۶ جدایی او بلافاصله پس از حذف تیم رقم خورد. او در این رابطه گفت: صمیمانه از مردم کره‌جنوبی که از تیم حمایت کردند عذرخواهی می‌کنم. امروز از سمت خود استعفا می‌دهم. پذیرش مسئولیت هرگز تصمیم آسانی نبود، اما از لحظه‌ای که آن را پذیرفتم، تنها هدفم این بود که وظایفم را تا پایان به‌صورت مسئولانه انجام دهم.	

تیم ملی در شرایطی دشوار وارد مسابقات شد؛ شرایطی که بخشی از آن بیرون از زمین فوتبال شکل گرفته بود و اثر خود را بر آماده‌سازی جسمی، تمرکز روانی و کیفیت حضور ایران در مسابقات گذاشت. با این حال، کادر فنی و بازیکنان تیم ملی نیز در مجموع کم نگذاشتند و در بخش‌هایی از مسابقات، جنگنده، منظم و قابل احترام ظاهر شدند و نخستین حضور بدون شکست ایران و البته بدون پیروزی در مرحله گروهی جام جهانی را به ثبت رساند. اما سوال اینجاست که چرا ظرفیت واقعی تیم‌ملی در این دور مسابقات بروز و ظهور بیرونی نداشت و نهایتاً، نتیجه تکراری «ناکامی» و حذف زودهنگام، مهر پایانی شد بر کارنامه تیم‌های؟

به گزارش خبرنگاران، پیامد منفی جنگ آمریکا و ایران بر روحیه فردی بازیکنان و پشتیبانی مالی و روانی از تیم، نبود بازی‌های تدارکاتی مناسب، دشواری برگزاری مسابقات دوستانه با تیم‌های بزرگ جهان به‌دلیل چالش‌های سیاسی کشورها با ایران، ضعف مالی و مدیریتی در تأمین هزینه چنین دیدارهایی، ناتوانی در لابی مؤثر با فدراسیون‌های مدنظر برای برگزاری بازی‌های آماده‌سازی، فشارهای ذهنی ناشی از مانع‌تراشی‌های آزارنده میزبانی آمریکا، عواملی نیستند که در ارزیابی کارنامه تیم‌ملی، به‌سادگی، بتوان از کنار آن‌ها گذشت.

میزبانی که اجازه رقابت جوانمردانه نداد

البته نمی‌توان نقش فضای سیاسی و رفتارهای ضدایرانی دولت میزبان را در سنگین‌تر شدن شرایط تیم ملی نادیده گرفت. میزبانی آمریکا برای ایران، فقط یک مسئله ورزشی نبود؛ از فشارهای رسانه‌ای و روانی گرفته تا فضاسازی‌هایی که با روح رقابت برابر و جوانمردانه فاصله داشت. وقتی میزبان به‌جای فراهم‌کردن محیطی بی‌طرف، بخشی از فشار سیاسی علیه یک تیم می‌شود، شعارهای فیفا درباره «رقابت جوانمردانه» بیش از همیشه رنگ می‌یازد.

احترام به تلاش، تعطیل کردن نقد نیست

اما مشکل از جایی آغاز می‌شود که این فشارهای واقعی، به سپری برای ندیدن خطاهای داخلی تبدیل می‌شوند. احترام به تلاش تیم ملی، نباید به معنای تعطیل کردن نقد باشد. اکنون تحلیل‌های متعددی درباره حذف ایران مطرح شده است؛ از تمجید کامل از تیم ملی تا برجسته‌کردن افراطی نقش میزبانی آمیخته به سیاست آمریکا، رفتارهای بحث‌برانگیز فیفا و حتی داغ کردن تئور تئوری توطئه با بازیگری آمریکا، اسرائیل و با اتهام تبانی تیم‌های تعیین‌کننده سرنوشت صعود تیم‌ملی در دیگر گروه‌ها. بدون ورود و قضاوت قطعی درباره صحت و سقم این روایت‌ها، یک نکته روشن است: اگر ما قادر به اثرگذاری بر همه متغیرهای بیرونی نیستیم، دست‌کم می‌توانیم تصمیم‌ها و کاستی‌های داخلی خود را ببینیم. فوتبال ایران سال‌هاست بیش از آنکه از شکست خوردن آسیب ببیند، از ناتوانی در فهم شکست آسیب دیده است.

نیوزیلند؛ جایی که صعود از دست رفت

برای سنجش این ادعا، نیازی به تحلیل‌های پیچیده نیست؛ کافی است به بازی نخست برگردیم. در ضرورت تردید نسبت به تئوری‌های توطئه، همین بس که اگر تیم ملی، ضعیف‌ترین تیم گروه یعنی نیوزیلند را شکست داده بود، حتی یک تساوی در دو مسابقه بعدی می‌توانست صعود ایران را تا حد زیادی تضمین کند و تیم ملی را از دلان اما و اگرها بیرون بیاورد. اما تساوی کمرشکن در همان بازی نخست، مسابقه‌ای که نتیجه‌اش نه به دآوری مشکوک گره خورد، نه به تبانی دیگران و نه به سناریوهای بیرونی، حاصل عملکرد خود ما در مستطیل سبز بود. همین نتیجه باعث شد سرنوشت صعود ایران به نتایج دیگر تپیه‌ها وابسته شود.

وقتی آن نتایج مطابق انتظار ما رقم نخورد، زمینه برای بزرگ‌نمایی متغیرهای بیرونی و پناه بردن به روایت‌های توجیه‌کننده و تسکین‌دهنده فراهم شد. واقعیت تلخ این است که تساوی برابر نیوزیلند از همان ابتدا نشانه‌ای نگران‌کننده بود و بسیاری از اهل فن را نسبت به موفقیت تیم ملی در صعود بدبین کرد.

سرمایه آسانی که آسان از دست رفت

از همین‌جا پای یک نقد جدی‌تر به میان می‌آید؛ نقدی که به انتخاب‌ها، حذف‌ها و هدررفت ظرفیت‌های تیم ملی مربوط است. فوتبال ملی فقط فهرستی از بازیکنان آماده یا ستاره‌های شاغل در لیگ‌های خارجی نیست؛ سرمایه‌ای محدود و ارزشمند است که باید با تدبیر، انعطاف و نگاه ملی مدیریت شود.

در جام جهانی، یک بازیکن باتجربه، یک زوج هماهنگ یا یک هافبک قابل اتکا می‌تواند در لحظه‌ای کوتاه سرنوشت تیم را تغییر دهد. بنابراین کنار گذاشتن برخی بازیکنان مؤثر، فقط یک تصمیم ساده فنی نیست؛ گاهی محروم کردن تیم ملی از بخشی از ظرفیت واقعی خودش است.

آزمون، طارمی و زوجی که می‌توانست گره باز کند

در همین چارچوب، حذف غیروفوتبالی سردار آزمون از

فهرست نهایی تیم ملی تصمیمی تأثیرگذار بود. آزمون در سال‌های اخیر فقط یک مهاجم گلزن نبوده است؛ او از معدود بازیکنان تیم ملی است که می‌تواند ریتم بازی را تغییر دهد، از نیم‌فرصت‌ها موقعیت بسازد و گره مسابقات بسته را باز کند.

اهمیت او فقط در گلزنی نیست؛ جابه‌جایی‌های بدون توپ، بازی پشت به دروازه، هوش فضاسازی، ضربه‌های ناگهانی و هماهنگی قدیمی با مهدی طارمی، کیفیت‌ای بود که تیم ملی در لحظات مهم به آن نیاز داشت.

طارمی نیز بخشی از بهترین روزه‌ای خود در تیم ملی را کنار آزمون نشان داده بود. این دو، همدیگر را می‌شناختند، برای هم فضا می‌ساختند و تمرکز دفاع حریف را از یک نقطه خارج می‌کردند. در تورنمنتی که هر گل می‌تواند سرنوشت یک نسل را تغییر دهد، محروم کردن تیم از چنین زوجی تصمیمی پرهزینه بود؛ به‌ویژه وقتی خط حمله ایران در بزرگ‌ها به به همان خلاقیت، هماهنگی و گره‌گشایی نیاز داشت.

نوراللهی و خلایی که در میانه میدان دیده شد

مسئله احمد نوراللهی نیز از همین جنس است. بحث این نیست که یک بازیکن باید تحت هر شرایطی دعوت شود یا نظم تیمی قربانی ناوها شود؛ مسئله این است که تیم ملی در میانه میدان به بازیکنی نیاز داشت که تجربه، دوندگی، پوشش فضا، حفظ تعادل میان دفاع و حمله و درگیری مؤثر در نبردهای میانی را همزمان داشته باشد. نوراللهی می‌توانست به کمربند میانی تیم، قدرت، عمق و ثبات بیشتری بدهد.

اقتدار همیشه در «حذف» نیست

اختلاف میان سرمربی و بازیکن، نه در ایران پدیده‌ای تازه است و نه در فوتبال جهان. اما به‌ویژه در سطح ملی، مدیریت این اختلاف‌ها بخشی از وظیفه حرفه‌ای فوتبال است؛ چیزی که در ایران سال‌هاست در چندین موقعیت‌هایی، معمولاً میانجی‌گران وارد می‌شوند تا بدون خدشه به اقتدار سرمربی، راهی برای بازگشت بازیکن و استفاده از ظرفیت او پیدا شود. تیم ملی ملک شخصی هیچ مربی، بازیکن یا مدیری نیست؛ سرمایه‌ای ملی است و تصمیم‌های مربوط به آن باید حدا امکان بر پایه منافع فنی و مصالح جمعی گرفته شود.

اقتدار سرمربی همیشه در حذف قاطعانه و «نه» گفتن به میانجی‌ها نیست؛ گاهی در توانایی او برای مدیریت اختلاف هم‌زمان با حفظ خط قرمزهای فردی و تیمی، سوق دادن بازیکن مغضوب به انعطاف و پذیرش قواعد حرفه‌ای است تا روندتبدیل ظرفیت‌های پراکنده به قدرت جمعی تکمیل شود.

سرمایه اجتماعی تیم ملی چگونه فرسوده شد؟

در کنار مسائل فنی، کاهش سرمایه اجتماعی تیم ملی نیز قابل چشم‌پوشی نیست. تیم ملی در دوره‌های گذشته فقط یک تیم فوتبال نبود؛ در لحظات حساس، نمادی از امید، غرور و همبستگی ملی بود. اما تیم ملی کنونی، به دلایل مختلف، از آن محبوبیت فراگیر و بی‌واسطه برخوردار نبود.

بخشی از این فاصله محصول فضای عمومی جامعه بود، اما بخشی دیگر به رفتارها، سنان و تصمیم‌های ناپخته در خود فوتبال بازمی‌گشت.

حاشیه‌هایی مانند بحث پاداش‌ها، حواله خودرو و برخی مواضع نسنجیده در مقاطع حساس، در ذهن

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

پشت‌پرده حذف تلخ تیم ملی

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

بخشی از مردم این تصور را تقویت کرد که میان دغدغه‌های جامعه و ادبیات بخشی از مدیران و ستارگان فوتبال فاصله افتاده است. در جامعه‌ای که بسیاری از مردم زیر فشار اقتصادی و نگرانی‌های معیشتی‌اند، هر نوع مطالبه‌گری مالی یا امتیازخواهی، حتی اگر از نظر حقوقی با عرف حرفه‌ای قابل توضیح باشد، نیازمند ظرافت ارتباطی و زمان‌شناسی است. وقتی این ظرافت رعایت نشود، تیم ملی از جایگاه نماد وحدت فاصله می‌گیرد و به سوزه گلابه و دلخوری بدل می‌شود.

قلعه‌نویی و هزینه فرار از نقد

بدون ورود به نقد نحوه انتخاب بازیکنان و چیدن تیم و انتخاب استراتژی بازی‌ها، باید یادآوری کرد که شیوه مواجهه امیر قلعه‌نویی با نقدها نیز به این فاصله دامن زد. طبیعی است که سرمربی تیم ملی در جام جهانی زیر فشار سنگین رسانه‌ای قرار بگیرد و طبیعی است که همه نقدها هم منصفانه نباشند.

اما گریز از نقدهای حتی سازنده، تند شدن در برابر پرسش‌های فنی و نسبت دادن مستقیم یا غیرمستقیم منتقدان به حسادت، توطئه یا غرض‌ورزی، به‌جای تقویت جایگاه کادر فنی، فاصله میان تیم ملی و افکار عمومی را بیشتر کرد.

تیمی که به حمایت مردم نیاز دارد، باید حتی در برابر نقدهای تلخ نیز زبان آرام، توضیح فنی و رفتار اقناعی داشته باشد. نقدپذیری ضعف مربی نیست؛ بخشی از بلوغ حرفه‌ای در فوتبال ملی است.

فدراسیونی که نمی‌تواند پشت فشار بیرونی پنهان شود

این همه، خطاهای فنی و رفتاری فقط بخشی از ماجراست؛ ریشه عمیق‌تر را باید در مدیریت فوتبال جست‌وجو کرد. مسئولیت اصلی‌تر، متوجه فدراسیون فوتبال است؛ فدراسیونی که نمی‌تواند پشت افلاش بازیکنان، فشارها و محدودیت‌های خارجی یا فضای ضدایرانی دولت میزبان پنهان شود.

یکی از پرسش‌های جدی، نسبت میان ادعاهای پیشین درباره تعامالت بین‌المللی فدراسیون و خروجی واقعی آن برای فوتبال ملی است. در سال‌های گذشته با راهز از روابط نزدیک، تعامل گسترده و حتی رفاقت مهدی تاج با جانی ایفانتانتیو، رئیس فیفا، سخن گفته شد و این تصور شکل گرفت با القا شد که چنین ارتباطی می‌تواند در بزرگ‌ها‌های حساس به کمک فوتبال ایران بیاید.

اما در عمل، این ادعا در مهم‌ترین آزمون خود خوراک روشنی نداشت؛ فیفا نه گرهی از میزبانی آمیخته به سیاست آمریکا گشود، نه نگرانی‌های جدی درباره شرایط روانی، رسانه‌ای و اجرایی حضور ایران را کاهش داد، و نه نشانه‌ای از تبدیل آن روابط ادعایی به منفعت ملموس برای فوتبال ملی دیده شد.

دیپلماسی فوتبالی؛ از عکس یادگاری تا خروجی عملی

نقد این وضعیت به معنای نفی ضرورت دیپلماسی فوتبالی نیست؛ اتفاقاً فوتبال ایران بیش از همیشه به ارتباطات مؤثر و نتیجه‌محور با نهادهای بین‌المللی نیاز دارد. مسئله این است که دیپلماسی فوتبالی نباید در حد عکس، دیدار، تعارف و روایت‌سازی باقی بماند.

اگر رابطه با رئیس فیفا یا مقامات ارشد فوتبال جهان واقعا ظرفیت راهگشا دارد، باید اثر آن در دفاع از حقوق تیم ملی، پیگیری شرایط عادلانه، کاهش فشارهای اقتصادی و دلخوری بدل می‌شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

تیم ملی ایران با سه امتیاز حاصل از سه تساوی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، از طلسم‌شکنی تاریخی فوتبال ایران و صعود به دور حذفی جام جهانی بازماند. این حذف، تلخ و حسرت‌برانگیز بود؛ اما تحلیل آن نباید با نادیده گرفتن زحمات بازیکنان و کادر فنی آغاز شود.

اخبار	
اولین تبعات حذف از جام جهانی	
رئیس فدراسیون فوتبال عربستان استعفا کرد	
	
رئیس فدراسیون فوتبال عربستان به دلیل حذف این تیم از رقابت های جام جهانی ۲۰۲۶ از سمت خود استعفا کرد.	
به گزارش خبرنگار مهر، یاسر المسحل رئیس هیئت‌مدیره فدراسیون فوتبال عربستان، بامداد امروز (دوشنبه ۸ تیر) اعلام کرد که از سمت خود کناره‌گیری می‌کند و روندهای قانونی برای باز شدن در نامزدی انتخابات هیئت‌مدیره جدید آغاز خواهد شد؛ این در حالی است که او هفت سال ریاست این فدراسیون را بر عهده داشت.	
او در بیانیه‌ای که امروز منتشر و اعلام کرد مسئولیت کامل عدم صعود تیم ملی عربستان به مرحله بعدی جام جهانی را بر عهده می‌گیرد و تأکید کرد که این نتیجه در حد و اندازه‌های انتظارات و آرزوهای همه نیست. او همچنین از هواداران عربستان عذرخواهی کرد.	
وی افزود که باور دارد مسئولیت‌پذیری ایجاب می‌کند زمینه برای مرحله‌ای جدید فراهم شود و به همین دلیل تصمیم گرفته تا پایان دوره فعلی طبق قوانین و مقررات، روند باز شدن در نامزدی برای انتخابات هیئت‌مدیره جدید آغاز خواهد شد.	
رئیس فدراسیون فوتبال عربستان در ادامه از مقام خادم‌الرحمین شریفین و ولیعهد به دلیل حمایت‌های گسترده از فوتبال این کشور تشکر کرد و همچنین از وزیر ورزش و توجه مستمر او به توسعه بخش ورزشی قدردانی نمود.	
او تأکید کرد که هیئت‌مدیره تمام تلاش خود را برای خدمت به فوتبال عربستان و تحقق آرمان‌های کشور و هواداران انجام داده است، اما ناکامی در صعود به مرحله بعدی جام جهانی، مستلزم پذیرش مسئولیت است.	
وی در پایان بیانیه خود گفت که همچنان سربازی وفادار برای کشور و رهبری آن باقی خواهد ماند و از هر اقدامی که باعث پیشرفت ورزش عربستان شود حمایت خواهد کرد و برای هیئت‌مدیره آینده و آینده روشن‌تر فوتبال عربستان آرزوی موفقیت کرد.	
بر اساس منابع آگاه به روزنامه «الشرق الأوسط»، المسحل روز یکشنبه پس از حذف تیم ملی عربستان از رقابت‌ها، با برخی مسئولان تیم ملی خداحافظی کرده است.	
همچنین این منابع تأکید کرده‌اند که استعفای او به معنای اشل خلا اداری یا قانونی در فدراسیون فوتبال عربستان نخواهد بود، زیرا هیئت‌مدیره فعلی در دوره انتقالی به کار خود ادامه می‌دهد. دلیل این موضوع وجود مراحل قانونی، مالی و اداری است که باید تکمیل شوند؛ از جمله امور مربوط به امضای بانکی و فرآیند تحویل و تحول مسئولیت‌ها.	
قرار است طی هفته‌های آینده دعوت‌نامه انتخاباتی زودهنگام برای انتخاب هیئت‌مدیره جدید صادر شود و تا زمان تشکیل هیئت جدید، شورای فعلی به فعالیت خود ادامه خواهد داد تا انتقال قدرت به شکلی منظم و بدون اختلال انجام شود.	
پی‌اتز ای‌ب‌د از برد کویا:	
بهرتر شده‌ایم اما برایم کافی نیست	
	
سرمربی تیم ملی والیبال ایران، گفت: در لیگ ملت‌ها هیچ مسابقه آسانی وجود ندارد؛ حتی وقتی مقابل آمریکا شکست خوردیم، آن بازی هم برای آمریکا آسان نبود.	
به گزارش ایسنا، روبرتو پیاتزا پس از پیروزی شاگردانش مقابل کوبا در آخرین دیدار هفته دوم لیگ ملت‌ها در اورلئان، اظهار داشت: در لیگ ملت‌ها هیچ مسابقه آسانی وجود ندارد؛ هیچ مسابقه‌ای آسان نیست. حتی وقتی مقابل آمریکا شکست خوردیم، آن بازی هم برای آمریکا آسان نبود. بازی کردن در این تورنمنت همیشه سخت است، چون شما مقابل قوی‌ترین تیم‌های دنیا قرار می‌گیرید و طبیعی است که در چنین شرایطی با دشواری روبه‌رو شوید.	
وی تصریح کرد: امروز واقعاً تا اواخر ست دوم عملکرد خوبی داشتیم، اما وقتی کونسپسیون دچار مصدومیت شد، همه چیز تغییر کرد. مصدومیتش واقعا شدید و ناراحت‌کننده بود. بعد از آن، حریف از نظر روحی انرژی بیشتری گرفت و تیم ایران دیگر تمرکز قبلی را نداشت، چون ذهن بازیکنان درگیر وضعیت مدافع میانی کوبا بود، نه خود بازی.	
سرمربی تیم ملی والیبال درباره برنامه‌هایش برای هفته سوم لیگ ملت‌ها، تأکید کرد: هنوز تا هفته آینده زمان زیادی باقی مانده است. الان وقت آن است که یک بار دیگر تیم را در جلسه دور هم جمع کنیم. باید درباره شرایط فعلی صحبت کنیم و ببینیم در چه بخش‌هایی باید پیشرفت کنیم. بازیکنان دارند روزبه‌روز بهتر بازی می‌کنند، اما این برای من کافی نیست. بنابراین، حالا زمان تحلیل شرایط است و بعد از آن می‌توانیم به هفته آینده فکر کنیم، اما آن مسابقات ۱۶ روز دیگر برگزار خواهد شد.	